

Jaartal / nummer
2011 / 046

Naam
Beleidsregels Wet inburgering (2011)

Publicatiedatum
4 mei 2011

Opmerkingen

- **Vaststelling** van de beleidsregels bij besluit van Burgemeester en Wethouders d.d. 26 april 2011, agendapuntnummer. 3.7., registratienummer 11.0005844. De beleidsregels treden in werking de dag na publicatie: **5 mei 2011**.
- Bij bovenstaand besluit zijn tevens ingetrokken:
 - de Beleidsregel boetes Wet Inburgering (GB08-089);
 - de Beleidsregels Wet Inburgering Nieuwkomers (GB98-060).

Beleidsregels Wet inburgering

Hoofdstuk 1 Regels voor ontheffing van de inburgeringsplicht op grond van de Wet inburgering

De Wet inburgering kent 3 gronden voor ontheffing van de inburgeringsplicht.

Het college kan inburgeringsplichtigen op aanvraag ontheffen van de inburgeringsplicht als:

1. zij vanwege lichamelijke en/of psychische gronden of een verstandelijke handicap blijvend niet in staat zijn het inburgeringsexamen te behalen (artikel 6, eerste lid, van de Wet inburgering en artikel 2.8 van het Besluit inburgering);
 2. het voor hen op grond van aantoonbare inspanningen redelijkerwijs niet mogelijk is het inburgeringsexamen te behalen. Deze ontheffing kan in het algemeen niet eerder dan zes maanden voor afloop van de termijn worden aangevraagd (artikel 31, tweede lid, onderdeel c, van de Wet inburgering en artikel 5.5, eerste lid van het Besluit inburgering);
 3. zij naar het oordeel van het college voldoende zijn ingeburgerd (artikel 6, tweede lid, onderdeel a, van de Wet inburgering en artikel 2.8a van het Besluit inburgering).
- Toelichting op de ontheffingen en criteria voor de ontheffingen genoemd onder punt 2 en 3.

Artikel 1 Ontheffing op medische gronden

Het college ontheft de inburgeringsplichtige van de inburgeringsplicht als deze aan toont door een psychische of lichamelijke belemmering dan wel een verstandelijke handicap, blijvend niet in staat

te zijn het inburgeringsexamen te behalen.

1a Indien voorafgaand aan het inburgeringstraject aan de kant van de gemeente het sterke vermoeden bestaat dat de inburgeringsplichtige voor ontheffing van de inburgeringsplicht op medische gronden in aanmerking komt, wordt hij doorverwezen naar een door het college aangewezen onafhankelijke arts. Deze arts wordt gevraagd advies uit te brengen of de inburgeringsplichtige vanwege lichamelijke en/of psychische gronden of een verstandelijke handicap blijvend niet in staat is het inburgeringsexamen te behalen. De kosten van onderzoek en advies door de arts worden in dat geval gedragen door de gemeente.

1b Indien de inburgeringsplichtige niet door de gemeente wordt doorverwezen naar een arts, maar zelf van mening is dat er redenen zijn voor ontheffing van de inburgeringsplicht op medische gronden, dient hij een aanvraag in voor ontheffing vergezeld van een advies van een door het college aangewezen onafhankelijke arts (artikel 2.8 van het Besluit inburgering). Indien het medisch advies leidt tot ontheffing van de inburgeringsplicht, vergoedt het college de kosten van het advies. Indien het medisch advies niet leidt tot ontheffing van de inburgeringsplicht, blijven de kosten van het medisch advies voor rekening van de inburgeringsplichtige. De term blijvend is hierbij vertaald in een periode van vijf jaar, gerekend vanaf het moment van aanvraag van de ontheffing.

1c De arts stelt het advies op conform het protocol medische advisering dat als bijlage bij de Regeling inburgering is gevoegd (artikel 2.4 van de Regeling inburgering). Ten behoeve van het opstellen van het advies is het gebruikelijk dat betrokkene door de medisch adviseur in persoon wordt gezien. In evidente gevallen kan een verkorte procedure worden gevolgd.

Artikel 2. Ontheffing na aantoonbare inspanningen

Het college kan op schriftelijke aanvraag ontheffing van de inburgeringsplicht verlenen als het college op grond van aangetoonde inspanningen oordeelt dat het voor een inburgeringsplichtige redelijkerwijs niet mogelijk is het inburgeringsexamen te behalen.

De inburgeringsplichtige kan in het algemeen niet eerder dan zes maanden voor het verstrijken van de handhavingstermijn om deze ontheffing verzoeken (artikel 5.5, eerste lid, van het Besluit inburgering).

Sinds 7 september 2010 kan het college op grond van artikel 5.5, derde lid, van het Besluit inburgering de termijn van zes maanden buiten toepassing laten, indien toepassing daarvan naar

zijn oordeel, gelet op de door de inburgeringsplichtige aantoonbaar geleverde inspanningen om te voldoen aan de inburgeringsplicht, zou leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard. De bevoegdheid om te beoordelen of er sprake is van aantoonbare inspanningen en of iemand redelijkerwijs niet in staat is om het inburgeringsexamen te behalen ligt bij het college. Het college stelt hiervoor onderstaande criteria vast.

Artikel 2a Criteria aantoonbare inspanningen en redelijkerwijs niet in staat zijn het inburgeringsexamen te behalen

1. inburgeringsplichtige heeft minimaal gedurende 2 jaar een cursus gevolgd (eigen inkoop of een aanbod van de gemeente) die opleidt naar het vereiste niveau; en
2. inburgeringsplichtige heeft aangetoond dat hij daadwerkelijk aan de cursus heeft deelgenomen en deze heeft afgerond; en
 - 3.1 betrokkene heeft meerdere malen aan het examen deelgenomen, of;
 - 3.2 betrokkene heeft het inburgeringsexamen (ten minste één maal) afgelegd en heeft daarmee zo'n slechte resultaten bereikt dat deze aanleiding geven om te veronderstellen dat hij blijvend niet in staat is het inburgeringsexamen te behalen; of
 - 3.3 in het geval het een analfabeet betreft, meer dan 80% van de lessen aanwezig is geweest
4. inburgeringsplichtige overlegt ter onderbouwing van de criteria zoals bedoeld in het eerste tot en met het derde lid een verklaring van het onderwijsinstituut waarin het volgende is opgenomen:
 - waarom de inburgeringsplichtige niet in staat is het inburgeringsexamen te behalen,
 - de duur van het gevolgde traject en eventueel het aantal examens waaraan de inburgeringsplichtige heeft deelgenomen en
 - het aanwezigheidspercentage;
5. in afwijking van het bepaalde onder 1 tot en met 4 wordt een inburgeringsplichtige ontheffing verleend als hij een met toetsresultaten of anderszins onderbouwde verklaring heeft overgelegd van een instelling die beschikt over het keurmerk inburgeren van Blik op Werk, waarin staat dat hij het leervermogen ontbeert om het inburgeringsexamen te behalen.
- 6 in afwijking van het bepaalde onder 1 tot en met 5 wordt een inburgeringsplichtige ontheffing verleend als hij aantoonbaar meer dan 2 jaar actief heeft deelgenomen aan een WIN-traject en redelijkerwijs niet in staat is het inburgeringsexamen te behalen. De duur van actieve deelname aan het WIN-traject en de reden waarom betrokkene redelijkerwijs niet in staat is het inburgeringsexamen te behalen, dient de inburgeringsplichtige te onderbouwen door een verklaring van het ROC daaromtrent bij de aanvraag te overleggen.

Artikel 2b Onbillijkheid van overwegende aard

Indien het college op grond van aantoonbaar geleverde inspanningen oordeelt dat het onbillijk is de inburgeringsplicht te laten voortduren omdat het duidelijk is dat betrokkene ook in de toekomst niet in staat zal zijn het inburgeringsexamen te behalen, kan het college reeds eerder dan een half jaar voor afloop van de inburgeringstermijn ontheffing van de inburgeringsplicht verlenen. Onder onbillijkheid van overwegende aard als bedoeld in artikel 5.5. derde lid Besluit inburgering wordt onder meer verstaan de omstandigheid dat het langer laten voortduren van de inburgeringsplicht zoveel onzekerheid betreffende de verblijfsvergunning meebrengt dat aannemelijk is dat dit een onredelijke psychische belasting vormt voor betrokkene en/of zijn gezin.

Artikel 2c Ambtshalve ontheffen

In bijzondere gevallen kan het college ambtshalve beslissen tot ontheffing (artikel 31, tweede lid, onderdeel c van de Wet inburgering en artikel 5.5, tweede lid, van het Besluit inburgering). Hierbij kan gedacht worden aan de situatie waarin de handhavingstermijn reeds meerdere malen is verlengd en de inburgeringsplichtige ondanks aantoonbaar voldoende inspanningen om niet verwijtbare redenen er niet in is geslaagd het inburgeringsexamen te behalen. Tijdelijke onderbrekingen wegens bijvoorbeeld zorgtaken, ziekte of verblijf in het buitenland vallen niet onder deze categorie. Deze ambtshalve beslissing kan niet eerder worden genomen dan zes maanden voor afloop van de handhavingstermijn.

Artikel 3. Ontheffing in verband met aantoonbaar voldoende ingeburgerd zijn

Het college kan sinds 7 september 2010 op schriftelijke aanvraag ontheffing verlenen aan inburgeringsplichtigen die naar hun eigen mening voldoende zijn ingeburgerd, maar geen vrijstellend document kunnen overleggen en uit principiële overwegingen niet bereid zijn tot het afleggen van een examen of van bijvoorbeeld de Korte vrijstellingstoets. Voorwaarde hiervoor is dat de inburgeringsplichtige, die de ontheffing heeft aangevraagd, naar het oordeel van het college aantoonbaar voldoende is ingeburgerd. Die beoordeling is aan het college en zal per geval

moeten worden gemaakt. Het ministerie adviseert hierover beleidsregels op te stellen die als leidraad kunnen dienen voor een beslissing in een concreet geval. Het college stelt hiervoor onderstaande criteria vast.

Artikel 3a Criteria aantoonbaar voldoende ingeburgerd

De inburgeringsplichtige is aantoonbaar voldoende ingeburgerd indien:

1. de inburgeringsplichtige minimaal één jaar aan het werk is en dit aantoot met een arbeidscontract of een verklaring van de werkgever (met duur dienstverband en niveau Ned. taal) en bewijzen kan overleggen waaruit blijkt dat hij in zijn functie-uitoefening mondeling en schriftelijk in het Nederlands communiceert; of
2. de inburgeringsplichtige bewijzen kan overleggen van publieke optredens of bestuurs- of vrijwilligersfuncties, waaruit blijkt dat hij in zijn functie-uitoefening mondeling en schriftelijk in het Nederlands communiceert; of
3. de aanvrager documenten kan overleggen die aantonen dat met goed gevolg een opleiding die minimaal gelijk gesteld kan worden aan opleidingsniveau Mbo-niveau 2, is gevolgd die weliswaar niet wordt erkend als vrijstellingsgrond, maar waaruit wel een voldoende mate van ingeburgerdheid blijkt; en
4. de inburgeringsplichtige met het afleggen van een TIWI toets aantoot dat hij de Nederlandse taal spreekt op het niveau zoals vereist bij het inburgeringsexamen en dat hij over voldoende kennis beschikt van de Nederlandse samenleving; of
5. de inburgeringsplichtige met bewijzen (maximaal één jaar oud) van eerder afgelegde trajecten op A2 niveau aantoot dat hij de Nederlandse taal spreekt op het niveau zoals vereist bij het inburgeringsexamen en dat hij over voldoende kennis beschikt van de Nederlandse samenleving. In het geval dat de bewijzen ouder zijn dan één jaar heeft het vierde lid toepassing;
6. de inburgeringsplichtige die ontheffing vraagt van de inburgeringsplicht op grond van de criteria zoals beschreven in de leden 1 tot en met 5 is in staat tijdens de intake van zijn aanvraag het gesprek in goed Nederlands te voeren.

De bevoegdheid om iemand die aantoonbaar voldoende (evident) is ingeburgerd te ontheffen is gecreëerd als uitzondering op de algemene inburgeringsplicht. De wetgever verwacht dat het college prudent omgaat met de ruimte die hiermee is gegeven om inburgeringsplichtigen van deze plicht te ontheffen.

De korte vrijstellingstoets (kvt) blijft bestaan voor degenen die deze toets willen afleggen om zo aan hun inburgeringsplicht of het inburgeringsvereiste in het kader van naturalisatie te voldoen. Het spreekt vanzelf dat zij ook het inburgeringsexamen kunnen afleggen indien zij van mening zijn dat voor het afleggen van de kvt een te hoog taalniveau is vereist. Voor de duidelijkheid: om het inburgeringsexamen te kunnen afleggen is het niet vereist dat een inburgeringscursus is gevolgd.

Hoofdstuk 2 Boetes Wet inburgering

Artikel 4 Handhaving

In de Wet inburgering wordt onderscheid gemaakt tussen de nieuwkomers en de oudkomers. Nieuwkomers moeten actief worden gehandhaafd vanaf het moment van vestiging in de gemeente. Voor de groep oudkomers krijgt de gemeente de bevoegdheid om te faseren. De groep is te groot om iedereen meteen de ingangsdatum van de inburgeringsplicht op te leggen en te handhaven. De Wet inburgering betekent voor de gemeente dat zij de taak heeft om de plicht tot inburgering te handhaven. Het college vult de beleidsvrijheid ten aanzien van de handhaving in conform deze beleidsregel.

De volgende zaken moeten in ieder geval aan de orde komen bij de handhaving:

1. Intake
2. Voortgangscntrole (inspanningsverplichting die een aanbod krijgt van de gemeente)
3. Controle op het inburgeringsexamen en de bestuurlijke boete (na afloop van de termijn in de beschikking).

Daarnaast onderscheidt de Wet inburgering inburgeringsplichtigen en vrijwillige inburgeraars. De rechten en plichten van de inburgeringsplichtige worden vastgelegd in een beschikking. Daarop is bestuursrecht van toepassing. De rechten en plichten van de vrijwillige inburgeraar worden vastgelegd in een overeenkomst. Daarop is het civiele recht van toepassing.

Artikel 5. Uitgangspunt handhaving binnen de Wet inburgering

Voor het handhavingsbeleid Wet inburgering wordt zoveel als mogelijk aangesloten bij de opzet van het hoogwaardig handhaven in het kader van de Wwb.

Dit betekent kort samengevat dat er een samenhangend pakket van maatregelen en acties nodig is op het terrein van:

- a. Voorlichting. Wil de gemeente kunnen handhaven dan moet de burger van meet af aan volledig op de hoogte zijn van wat van hem/haar wordt verwacht, van zijn rechten en plichten en van de sancties die mogelijk zijn.
- b. Dienstverlening. Handhaven moet op een algemeen geaccepteerde manier plaatsvinden. De handhavingsactiviteiten moeten zakelijk en niet onnodig belastend zijn (dus niet vragen naar gegevens die de gemeente al weet of burgers niet oproepen als op een minder belastende wijze kan worden vastgesteld dat men niet inburgeringsplichtig is).
- c. Controle en opsporing. Handhaven van regels kan alleen effectief plaatsvinden als er op de naleving ervan wordt toegezien. De kans op controle op de naleving van de regels moet als groot worden beleefd.
- d. Sanctioneren. Het niet handelen volgens de gestelde regels moet snel maar zorgvuldig en proportioneel worden gesanctioneerd.

Artikel 6. Handhaving nieuwkomers en nieuwkomers, die niet in aanmerking komen voor een gemeentelijk aanbod inburgering

Het college richt handhaving van de inburgeringsplicht van de nieuwkomers op het begin en het eind van de inburgeringstermijn. Dat betekent dat het college de potentieel inburgeringsplichtige oproept voor een intake, vaststelt of men wel of niet inburgeringsplichtig is en aan het einde van de termijn gaat controleren of men het examen heeft gehaald. Tussendoor handhaaft het college niet; de inburgeringstermijn is immers nog niet verstreken. Wel biedt het college, voor wie dat wil, één of enkele begeleidingsmomenten (niet zijnde handhavingsgesprekken) aan.

Artikel 7. Handhaving waarbij gebruik wordt gemaakt van een inburgeringsaanbod

In die gevallen waarin het college een inburgeringsaanbod doet, zal de handhaving intensiever van aard zijn dan bij de groepen onder artikel 6 hierboven genoemd. Met de inburgeringsplichtige zal de gemeente overeenkomen dat het deelnemen aan het inburgeringsexamen binnen een bepaalde termijn (maximaal twee volle kalenderjaren na het jaar dat gestart is met het inburgeringstraject) dient te hebben plaatsgevonden. De inburgeringsplichtige dient de prestatie te leveren; de gemeente financiert het aanbod onder voorwaarden. Zowel de inburgeringsplichtige als het college hebben er belang bij dat de voortgang regelmatig wordt besproken. Dit doet het college door van het scholingsinstituut voortgangsrapportages en verzuimmeldingen te vragen, door actie en sanctionering als verzuim optreedt en wat te doen als het examen niet binnen de afgesproken termijn is gehaald.

Het uitgangspunt van hoogwaardig handhaven wordt hier gevolgd. Loopt het goed, dan is volgen toereikend. Treedt ongeoorloofd verzuim op of is de voortgang anderszins beneden verwachting en is dit de inburgeringsplichtige te verwijten, dan is er aanleiding om de inburgeringsplichtige aan te spreken op dit gedrag. Uitgangspunt is aanwezigheidspercentage van minimaal 80%.

Dit betekent dat het college bij het beoordelen of een boete moet worden opgelegd, en zo ja welke, telkens de volgende drie stappen moet doorlopen:

- Stap 1: vaststellen van de ernst van de gedraging.

- Stap 2: vaststellen van de verwijtbaarheid.
- Stap 3: vaststellen van de omstandigheden van persoon/gezin.

1. De ernst van de gedraging komt tot uitdrukking in hoogte van de boetes conform de indeling uit de verordening. Dit leidt tot het onderstaande schema. Een ernstige gedraging rechtvaardigt de maximale boete in de betreffende categorie boetewaardige gedragingen.

2. Wat betreft de beoordeling van de mate van verwijtbaarheid is van belang in hoeverre voldaan is aan de criteria die hieronder worden genoemd en in hoeverre dit aan betrokkene verweten kan worden.

Bij het ontbreken van het element verwijtbaarheid wordt geen boete opgelegd. Dat is met name het geval als niet gesproken kan worden van het moedwillig doen of nalaten. Als er sprake is van een toereikende motivatie dan wordt ook geen boete opgelegd.

Verder speelt de motivatie zoals blijkend uit de voortgangsrapportages een rol bij het vaststellen van de mate van verwijtbaarheid.

Als een traject bewust wordt gefrustreerd wordt de maximale boete opgelegd. Ook bij het consequent niet verschijnen op intake-gesprekken zonder geldige reden en bij het tussentijds stoppen zonder geldige reden is er sprake van een ernstig verwijtbare gedraging en wordt de maximale boete opgelegd.

Als er gesproken kan worden van een gemiddelde verwijtbaarheid bijvoorbeeld bij een ongemotiveerde opstelling of het niet geheel voldoen aan de norm voor minimale aanwezigheid (80%) van de bijeenkomsten (dat is dus wat anders dan het consequent en moedwillig niet verschijnen), dan wordt een boete opgelegd die in het midden ligt tussen het maximale en het minimale bedrag, dus € 62,50 (bij € 125,- max.) en € 125,- (bij € 250,-). Schematisch weergegeven:

Mate van verwijtbaarheid:	Maximale verwijtbaarheid	Gemiddelde verwijtbaarheid	Ontbreken van verwijtbaarheid
Gedraging:	Moedwillig en systematisch frustreren van traject	Het incidenteel maar toerekenbaar frustreren van het traject	Incidenteel niet verschijnen dat niet-toerekenbaar is
	Consequent niet verschijnen op intake-gesprekken zonder geldige reden	Ongemotiveerde opstelling	
	Tussentijds stoppen zonder geldige reden		

3. Matiging van de opgelegde boete wegens persoonlijke omstandigheden kan bijvoorbeeld in de volgende gevallen aan de orde zijn:

- bijzondere financiële omstandigheden van de belanghebbende, zoals bijvoorbeeld hoge woonlasten of andere vaste lasten of uitgaven van bijzondere aard waarvoor geen financiële tegemoetkoming mogelijk is, dit kan aan de orde zijn bij een stapeling van kosten als gevolg van het opnieuw moeten beginnen met lessen;
- sociale en/of persoonlijke omstandigheden, bijvoorbeeld bij de zorg voor een chronisch zieke of gehandicapt kind;
- bij een opeenstapeling van maatregelen: de zwaarte van het geheel van maatregelen is niet evenredig aan de ernst van de gedraging en de mate van verwijtbaarheid.

Tabel Boetes Wi voor inburgeringsplichtigen

boetewaardig gedrag	Hoogte maximale boete	Hoogte gemiddelde boete	Hoogte minimale boete
Niet verschijnen op een oproep, niet meewerken aan een onderzoek of niet verstrekken van inlichtingen die van belang zijn voor het vaststellen van de inburgeringsplicht (art.25 lid 2 Wi)	€ 125,-	€ 62,50	€ 0,-
Niet verschijnen op een oproep, niet meewerken aan een onderzoek of niet verstrekken van inlichtingen als bedoeld in art.19 of 26 Wi (art.25 lid 1 Wi)	€ 125,-	€ 62,50	€ 0,-
Onvoldoende medewerking leveren aan voorziening inburgeringsplicht (art.23 Wi, art. 8 Verordening Wi)	€ 250,-	€ 125,-	€ 0,-
Niet behalen examen/termijnoverschrijding Nieuwkomers en oudkomers na 3 ½ jaar (art. 31 lid 2, onder a Wi jo. art. 7 lid 1 Wi)	€ 250,-	€ 125,-	€ 0,-
Herhaalde termijnoverschrijding na verlenging termijn (art.32 Wi) (termijnverlenging ten hoogste 2 jaren)	€ 500,-	€ 125,-	€ 0,-

Tabel Boetes Wi voor vrijwillige inburgeraars

Boetewaardig gedrag	Hoogte maximale boete		
Niet nakomen van de verplichtingen genoemd in de overeenkomst (art. 8 Verordening Wi).	€ 250,00	€ 125,-	€ 0,-

Hoofdstuk 3 Invordering

Artikel 8. Invorderen boete

1. Verrekening

Het college maakt zoveel mogelijk gebruik van de mogelijkheid opgelegde boetes te verrekenen met de Algemene bijstand of te verrekenen met, dan wel in te houden op een uitkering op grond van bij algemene maatregel van bestuur bedoeld in artikel 19, vierde lid Wet inburgering aan te wijzen sociale zekerheidswetten of sociale zekerheidsregelingen wordt gebruik gemaakt. Hierbij moet gedacht worden aan IOAW, IOAZ, WW, WAO, WAZ en Wajong.

2. Dwangbevel

Indien de boete niet verrekend wordt, zoals bedoeld in het eerste lid, maakt het college gebruik

van de mogelijkheid van invordering middels dwangbevel. De kosten van het dwangbevel komen voor rekening van de schuldenaar en worden ingevorderd bij het dwangbevel.

Artikel 9. Invorderen eigen bijdrage

1. Recht op premie

Indien recht op een premie bestaat als bedoeld in artikel 5a Verordening inburgering & uitvoering 2010, wordt deze premie zo mogelijk verrekend met de eigen bijdrage als bedoeld in artikel 5 van de Verordening.

2. Verrekening met de bijstand

Indien de inburgeraar algemene bijstand ontvangt, en verrekening met de premie als bedoeld in het eerste lid niet, of niet meer, mogelijk is, wordt de eigen bijdrage verrekend met de algemene bijstand,

3. Invordering middels dwangbevel

Indien niet verrekend wordt zoals bedoeld in het eerste en tweede lid, wordt de eigen bijdrage ingevorderd middels dwangbevel. De kosten van het dwangbevel komen voor rekening van de schuldenaar en worden ingevorderd bij het dwangbevel.

Art. 10 Inwerkingtreding

Deze beleidsregels treden inwerking op de dag na publicatie in het Gemeenteblad Nijmegen.